

El Govern català tira endavant el Consell de la Cultura

El Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya va presentar el dilluns 21 de març la proposta de creació del Consell de la Cultura i de les Arts de Catalunya (CCAC). El document, que ha de servir de base per a la llei que reguli aquest Consell, ha estat elaborat per un equip d'experts i dirigit per l'exconseller de Governació Josep M. Bricall.

El model de gestió de la cultura a Catalunya, segons nombrosos experts i entitats, està esgotat. És per això necessari crear un consell que n'impulsi un de nou. Així, després d'uns quants mesos de contactes amb més de dos-cents representants dels diversos àmbits de la cultura catalana, el comissionat per al Consell de la Cultura i de les Arts de Catalunya, Josep Maria Bricall, va presentar, el passat dilluns 21 de març, l'informe que ha de servir de base per a una futura llei que reguli aquest organisme. A grans trets, les funcions que el document elaborat per l'equip dirigit per Bricall atorga al Consell són tres: vetllar pel desenvolupament de l'activitat cultural, elaborant informes anuals i actuant de mitjancer entre el govern i el món de la cultura; participar en l'ordenament de la política cultural, definint els objectius i l'estratègia, i, finalment, regular l'assignació de beques i ajuts, així com la concessió de premis i distincions. L'avantatge principal que significarà aquest projecte és, a parer de Josep Maria Bricall, "el desenvolupament d'una política cultural coherent, a través d'un organisme autònom i transparent i, al mateix temps, la incorporació d'un concepte de subvenció proposat per un comitè d'experts".

Satisfacció, però amb escepticisme. En un primer moment, les entitats culturals han rebut la proposta amb satisfacció, però alhora, val a dir-

ho, amb escepticisme. El secretari general de l'Associació d'Artistes Visuals de Catalunya, Florenci Guntín, considera que la presentació del document elaborat per Bricall "és una bona notícia, perquè assegura que a final d'aquest any el Consell serà una realitat". Això no obstant, Guntín puntualitza que la Plataforma de la Cultura per a un Consell de les Arts de Catalunya, entitat que aplega unes vint-i-cinc associacions de tots els àmbits artístics i de la qual Guntín fa de portaveu, estudia el document amb deteniment per poder fer-ne, en una propera reunió, una valoració més acurada. De fet, aquesta plataforma va presentar una proposta el juny del 2004, coneguda com l'Acord del Castell de Sant Boi, en la qual s'apuntaven les característiques que, a parer de les associacions que en formen part, hauria de tenir el futur Consell de les Arts.

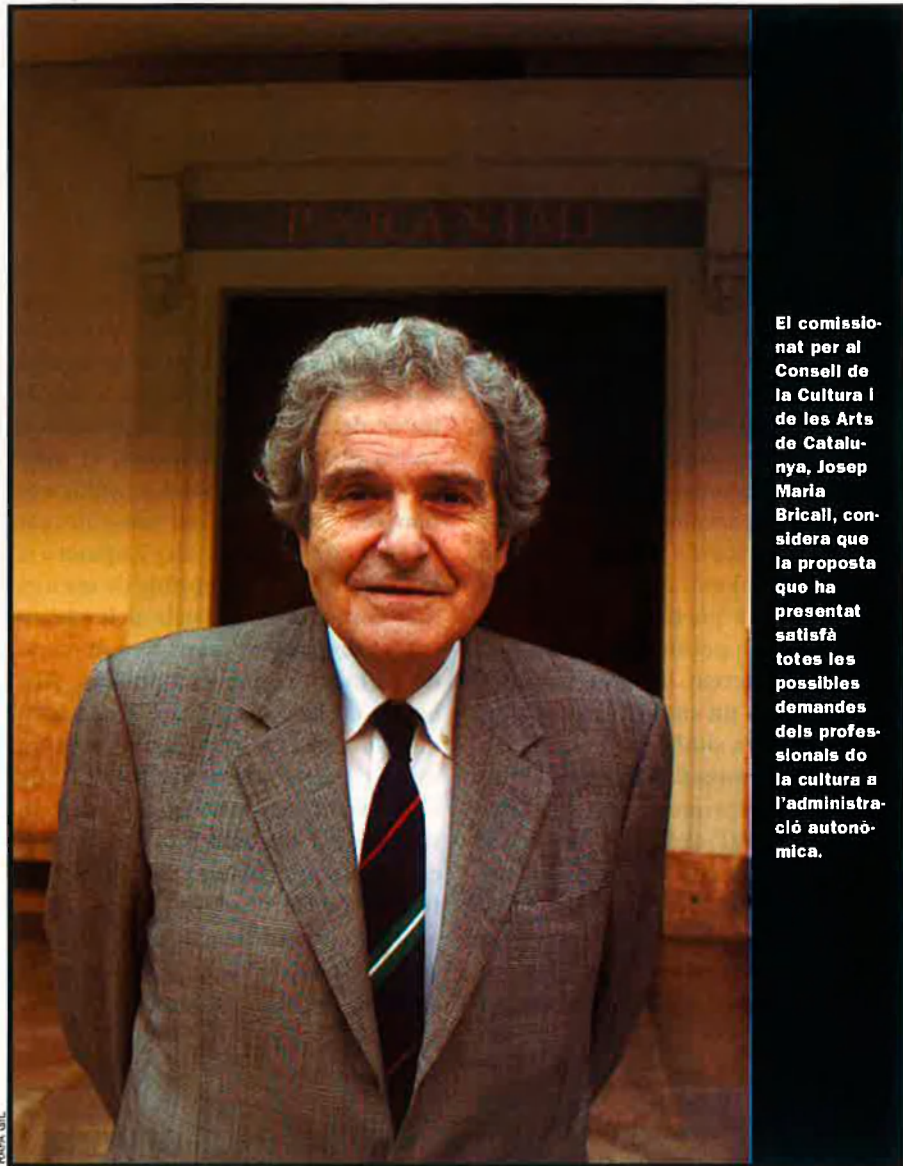
D'aquesta manera, segons el signant de l'acord, el Consell de la Cultura i de les Arts hauria de disposar de plens poders i autonomia per elaborar la política cultural. És per això que Florenci Guntín assenyala que "el contingut del document del Comissionat és positiu perquè reconeix al Consell la competència executiva en l'àmbit de la creació, però, tot i així, la Plataforma continuarà defensant la proposta de l'Acord de Sant Boi i treballarà per una lectura més àmplia del que s'entén per creació i aconseguir que el futur Consell tingui més capacitat executiva". Al seu torn, el responsable de la

proposta per a la creació del Consell de la Cultura, Josep Maria Bricall, opina que, en general, el document satisfà totes les possibles demandes dels professionals de la cultura. Respecte a l'increment de la capacitat decisòria que reclamen les organitzacions i entitats culturals, Bricall afegeix que "els consells no tenen poders executius plens enlloc del món".

L'Acord del Castell de Sant Boi proposa, a més, que el Consell sigui un organisme format per experts representatius i independents escollits pel Parlament de Catalunya a proposta de les organitzacions relacionades amb la creació artística, dels moviments socials i de les entitats culturals. El document presentat per Bricall, en canvi, estableix que els catorze membres ordinaris que en principi preveu tenir el Consell siguin nomenats pel Parlament a proposta del president de la Generalitat, el qual, prèviament, hauria encarregat una llista de candidats a un comitè format per tres experts.

Entre l'ICAC i el CCAC. La consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Caterina Mieras, va acompanyar Josep Maria Bricall el passat dilluns en la presentació del document. La consellera es va mostrar partidària que l'Institut de Creació Artística i Pensament Contemporani (ICAC) sigui l'instrument de gestió del futur Consell de la Cultura.

L'ICAC és un projecte que va presentar el Departament de Cultura el setembre del 2004, amb l'objectiu d'apostar per la innovació en el terreny cultural. Aquest projecte, que encara està en fase de preparació, va ser motiu de polèmica des del primer moment, ja que alguns sectors el veuen incompatible amb el Consell de la Cultura. Així, la intenció de continuar apostant per l'Institut és, segons el principal partit de l'oposició parlamentària, una mostra que els treballs del Comissionat han estat condicionats. Carme Laura Gil, diputada pel grup de CiU i membre de la Comissió de Cultura del Parlament, opina que "el Departament de Cultura de la Generalitat ha influït molt en els treballs

El comissionat per al Consell de la Cultura i de les Arts de Catalunya, Josep Maria Bricall, considera que la proposta que ha presentat satisfà totes les possibles demandes dels professionals de la cultura a l'administració autonòmica.

del Comissionat, sobretot per aconseguir que l'ICAC es transformi en l'òrgan de gestió del Consell". Per la seva banda, el comissionat Josep Maria Bricall té un parer més simplificat sobre quin hauria de ser el paper de l'Institut. "La idea és que les funcions que hauria de realitzar l'ICAC es facin des del Consell de la Cultura", assenyala Bricall. El representant de la Plataforma signant de l'Acord de Sant Boi, Florenci Guntín, és encara més taxatiu en aquest punt, i apunta que "el millor seria que l'ICAC no arribés a constituir-se, sinó que ho fes el Consell de la Cultura".

A banda d'això, en la presentació del document la consellera Mieras va

expressar també el desig que el text es transformi en llei al llarg de l'any 2005 amb un ampli consens de les forces polítiques que conformen el Parlament. Aquest consens serà, en principi, força difícil, ja que, tot i que Josep M. Bricall considera que el document és molt coherent i que, per a l'elaboració de la llei, "el millor seria no tocar-ne gairebé res", la diputada convergent Carme Laura Gil opina que abans de procedir a la discussió i a la votació parlamentària de la proposta seria positiu que "es constituís una ponència que escoltés els representants del món de la cultura".

Xevi Camprubi